

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

شهر استن - المان

آرزوی قربانی

بدو بدو که به میهن چه محشری بریاست
زمام ملک ، به دست گروه بی سر و پاست
پیاده ها شده مامور و هم رئیس و وزیر
و آب روی وطن مفت و رایگان ، سوداست
وکیل مردم بیچاره ، سیم و زور و زر است
به مکر و حيله به فکر ریاست شورااست
به ریش کوسه قاضی ، قلم دلنگان شد
که پشم کُرک سیاست ، تکید و نا پیداست
چین کفن شد و ، لنگی بسان حقه دار
حجاب باور شخصی ، اگر کمی بالاست
ولی به نیفه تنبان حضرت (کرزی)
سپاه (کیک) و (خسک) وحشیانه در دعواست
که تا لباس جدیدی شود به قامت او
به مود روز و شب از پشم موش امریکااست
وفا به عهد نکردند و ، نه عمل بر قول
خلاف گفته نگر ، کرده ها ، به باد فنااست
ز بس که چمچه مردم ، به دیگ خالی شد

به روی آتش تبعیض ، پُختنِ حلواست
شکست ، باده صبر و تحمل و طاقت
شرابِ نابِ سیاست ، به ساغرِ ملاست
به سنگِ صدق بیزن مدعی ، به نفس و هوس
که زادگاهِ شیاطین ، حقیقتاً ، آنجاست
به زیرِ چادری ، خورشید را مکن پنهان
که صنّعِ حق ، ز جمال و کمالِ زن پیداست
چنانچه ، دلبر و هم خواهرست و هم مادر
بسانِ قبله ، به او سجده و نماز ، رواست
حدیثِ عشق ، ز احساسِ شان به نغمه و ساز
و آیه های محبت ، ز مهرِ شان به نواست
جَنّاتِ اهلِ جهان را کشیده مادر شد
به زیرِ پای رضایش همی بهشتِ خداست
هر آنکه خاکِ درش را به چشم ، سُر مه کشد
قسم به ذاتِ خدا ، چشمِ باطنش بیناست
فدای مقدمِ شان ، آرزویِ قربانی
یگانه خواهشِ « نعمت » ز درگه یکتاست